

Identificació de l'element

Denominació: SON MAS DES POTECARI
(S'ARGENTARIA)

Clau: 21/22

Codi: INC- A016

Grau de protecció: A1 (BIC)

Tipologia: talaiot circular i talaiot esglaonat (900-123 a.C.)

Ús actual: en desús

Autoria: -

Estil o corrent: -

Identificació espacial

Municipi: Inca

Situació: el jaciment es troba darrera de les cases de Son Mas des Potecari, en una zona boscosa lleugerament aturonada. (Polígon 5. Parcel·la 219.)

Coordenades UTM: X: 497996 / Y: 4392961

Altitud: 67 m

Entorn: rural. Àrea aturonada dominada per l'olivera i la mata, envoltada per terres d'aprofitament agrícola

Referència cadastral: 07027A005002190000XB

Notes històriques

Rosselló Bordoy (1963) descriu com es va produir el descobriment de les restes talaiòtiques de Son Mas des Potecari. Menciona que aquest indret era conegut per la troballa d'un cap de bou de bronze en un punt indeterminat de Son Mas, dintre del terme municipal de Llubí.

Durant l'any 1962, el propietari de la finca, D. Juan Sancho, va autoritzar una constructora a netejar el terreny per aprofitar les pedres que allà s'acumulaven per a fer el ferm de la carretera. Durant l'execució de les obres es descobriren les restes de dues estructures circulars del tipus talaiòtic. Immediatament es paralitzaren les obres, encara que un dels talaiots va patir danys d'importància.

Descripció de l'element

Descripció estructures: jaciment arqueològic ubicat darrera de les cases de Son Mas des Potecari, en una zona boscosa i ombrívola envoltada per terres de cultiu. L'assentament està format per restes de dos talaiots, un esglaonat i l'altre circular, molt degradats i coberts per la vegetació, la qual cosa ha provocat l'enderroc de part dels murs de les estructures i dificulta la visibilitat de les restes.

La tipologia de les estructures localitzades ens dona la cronologia de l'assentament, que podem ubicar de manera àmplia entre el 900 a.C. i el 123 a.C., encara que la troballa de ceràmica en superfície de diferents èpoques (talaiòtica a mà, romana, àrab i moderna) permet apuntar a una ocupació continuada de l'assentament al llarg del temps.

Primer talaiot: Presenta planta circular molt irregular i perfil esglaonat. Es conserven dues fileres de murs, molt degradades i completament cobertes per la vegetació, situades a diferents altures. La primera altura, corresponent a la base del monument, té planta circular irregular, amb un diàmetre aproximat de 18 metres i una alçada màxima conservada de 1,70 metres en la zona nord. La bibliografia cita l'existència d'un portal d'accés orientat cap al Nord, que originàriament conduïa a un corredor de forma angular. Els arbres que creixen sobre les parets han provocat l'enderroc d'aquesta porta, que no s'ha pogut identificar durant la present catalogació (any 2009).

La segona altura o grada que forma el talaiot s'eleva uns 0,70 m per sobre la base o primera altura. Presenta planta irregular, de tendència circular amb un sector recte. El diàmetre aproximat és de 11 metres i té una alçada conservada de 1,5 metres,

Els murs que conformen ambdues parets de l'estructura són dobles, amb un gruix de 2,5 m. Estan formats per pedres calcàries ciclòpies, de forma rectangular, amb unes dimensions mitjanes de 0,70 m x 0,50 m, col·locades de cara a les parets.

L'espessa cobertura vegetal ha fet impossible l'accés a l'interior del talaiot, per la qual cosa no s'hi han pogut determinar les característiques tipològiques i morfomètriques.

Segon talaiot: Talaiot circular amb cambra interior circular, ubicat a aproximadament 20 metres al Nord de l'anterior, de 11,20 metres de diàmetre exterior. Està format per una única paret, doble, de 2,75m de gruix i amb una alçada màxima conservada de 2,10 metres, composta per pedres ciclòpies rectangulars, disposades en filades paral·leles en sec, a la manera de construcció talaiòtica, cobert per dues lloses calcàries.

Al Nord-oest de l'estructura, s'observen evidències d'un corredor d'accés a l'interior, encara que no s'ha conservat el portal d'ingrés. Aquest corredor té unes dimensions de 3,70 metres de longitud per una amplària de 0,90 m. Apareix delimitat per dues parets en sec, de 0,90 m d'alçada, realitzades amb la mateixa tècnica ciclòpia que la resta de l'estructura.

La cambra interior del monument té un diàmetre de 5,10 metres i apareix lleugerament desplaçada en relació al eix del monument, la qual cosa confereix un grau de singularitat a aquest talaiot en relació a la resta d'estructures d'aquesta tipologia. El paviment de la cambra apareix completament colmatat per pedreny i vegetació, per la qual cosa no es poden determinar les seves característiques tipològiques.

Actualment, el jaciment de Son Mas des Potecari està en complet estat d'abandonament i es fa necessària la neteja de la vegetació que cobreix ambdues estructures, que està provocant el progressiu enderroc de les parets dels monuments i que, a llarg termini, pot causar la total destrucció d'un jaciment de gran monumentalitat i valor històric dintre de la Prehistòria del terme municipal d'Inca.

Cronologia: Prehistòria. Època talaiòtica (900-123 a.C.)

Criteris de datació: estructures i materials

Classificació general: jaciment arqueològic

Accessibilitat: vehicle ordinari

Funcionalitat: arquitectura social

Materials i tècniques de construcció: pedres ciclòpies, en tècnica ciclòpia

Bibliografia

Aramburu, J.: *El patrón de asentamiento de la cultura talayótica de Mallorca*. Palma, El Tall, 1998.

Macaró Pasarius, J.: "Notas de arqueología de Cataluña y Baleares. Inca, Mancor del Valle, Selva", a *Ampurias* 30. Barcelona, 1968.

Rosselló Bordoy, G.: "Hallazgo de nuevas construcciones talayóticas en *Es Pletó de Son Mas des Potecari*. Inca (Mallorca), a *Noticiario Arqueológico Hispánico VII*. Madrid, 1963. Pàgs. 62-67.

Estat de conservació

Estat de conservació: regular/ dolent. Manquen alguns elements estructurals dels monuments, però és possible la reconstrucció hipotètica. Es troba en perill de destrucció

Causes del deteriorament: erosió natural de la pendent. Vegetació que creix sobre les estructures i provoca la desestabilització dels murs

Defectes de conservació: estructurals: enderroc de part dels murs, com a conseqüència de l'abundant vegetació que les cobreix.

Perills eventuais: erosió. Vegetació.

Treballs realitzats: -

Protecció de l'element

Grau de protecció: A1

Protecció proposada: conservació integral

Usos permesos: investigació i divulgació del patrimoni

Elements destacats a preservar: -

Intervencions preferents i admissibles: neteja de la vegetació. Consolidació de les estructures. Excavació arqueològica i restauració dels monuments.

Propietat: particular

Classificació del sòl: rústic (SRG)

Protecció existent: declarat B.IC. en el B.O.I.B., en el Decret 2563/1966, amb data de 10-09-1966. Inventariat el dia 31-03-1967.

Altres / Observacions: A la carta arqueològica del terme municipal d'Inca apareix amb el codi 21/22

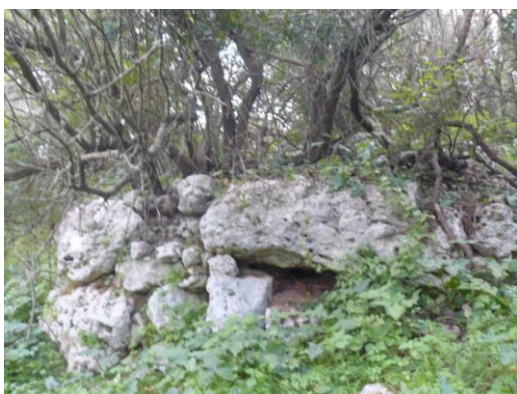
Zona de protecció de l'element

Àmbit d'influència:

Definició de les intervencions preferents sobre l'entorn de l'element:

Plànol de delimitació de l'àmbit d'influència:

Galeria

Plànol de situació

